

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БАЊА ЛУКА, АПРИЛ 2001. ГОДИНЕ
ГОДИНА XII, БРОЈ 1596

**ЗАХТЕВАМО
РЕФЕРЕНДУМ**

**САМО НА РЕФЕРЕНДУМУ СРПСКИ
НАРОД МОЖЕ ДА ОДЛУЧИ ДА ЛИ
МУ ТРЕБАЈУ УСТАВНЕ ПРОМЕНЕ**

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ СМАТРА ДА СЕ НЕПОВОЉНА РЕШЕЊА ПО НАШУ РЕПУБЛИКУ И НАРОД МОРАЈУ СПРЕЧИТИ И ОДБАЦИТИ. УВЕРЕНИ СМО ДА ИМАМО ПОДРШКУ НАРОДА ЗА РАЗЛИКУ ОД ПОСЛАНИКА КОЈИ СЕДЕ У НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

ЗА РЕФЕРЕНДУМ О УСТАВНИМ ПРОМЕНАМА

Народна скупштина Републике Српске је покренула поступак за промену Устава Републике Српске. Намера јој је да из Устава избрише одредбу која Републику Српску одређује као државу српског народа и свих њених грађана. Против ове одлуке је гласао само један посланик. Питамо се онда ко то седи у клупама Народне скупштине?

Са само једним гласом против донесена је одлука да се покрене поступак промене Устава Републике Српске. Поново, као у случају доношења Закона о престанку примене Закона о коришћењу напуштене имовине, сложено су руке подигли посланици Странке демократске акције, Српске демократске странке, Социјалдемократске партије, Странке независних социјалдемократа, странке Хариса Силајдића, Социјалистичке партије и ситних странака из бивше коалиције „Слога“. Овај пут им се придружила нова парламентарна странка, Партија демократског прогреса Младена Иванића. Показали су да су спремни да учине све што од њих захтева високи представник и ништа од онога што су пред изборе обећали народу.

Уставне промене су крупно политичко питање које се не може решавати преко колена. Посебно у случају када је сваком већ у старту јасно да је њихов крајњи резултат неповољан по Републику Српску. За оне који то још не виде довољно је да буду свесни чињенице да је такве уставне промене покренуо Алија Изетбеговић, ратни злочинац и доскорашњи члан Председништва Босне и Херцеговине.

Наиме, још пре више од две године Изетбеговић је од Уставног суда Босне и Херцеговине тражио да се из нашег устава брише да је Република Српска држава српског народа и да се конститутивним народима у Републици Српској прогласе и Хрвати и муслимани.

Његов захтев је потпуно у супротности са Дејтонским мировним споразумом. У њему је јасно одређено да су у Федерацији Босни и Херцеговини конститутивни муслимани и Хрвати, а у Републици Српској Срби.

То што на нивоу заједничких органа постоји конститутивност Срба, Хрвата и муслимана резултат је чињенице да постоји заједничка држава. Али то није ни Република Српска нити Федерација Босна и Херцеговина већ Босна и Херцеговина. Онаква каква је по Уставу и Дејтонском мировном споразуму створена.

Уставни суд против Устава

Тако нису размишљале судије Уставног суда Босне и Херцеговине из реда странаца и муслиманског народа. Они су прегласали судије из реда српског и хрватског народа. Донели су одлуку којом се прихвата захтев Алије Изетбеговића и налаже успостављање конститутивности хрватског и муслиманског народа у Републици Српској.

И мада је Дејтонски мировни споразум јасно одредио шта је Босна и Херцеговина, судије Уставног суда су одлучиле да буде другачије. То да они немају право на такву одлуку очито их није спречило да је донесу. Они су се водили идејама Алије Изетбеговића, а не правним аргументима. Тим поступком крочили су на пут угрожавања мира и стабилности на овом подручју. Као што је то својевремено учинио и Алија Изетбеговић.

Наиме, правно ствари стоје овако. Шта је Босна и Херцеговина каже њен Устав, а шта су ентитети кажу уставни ентитета. Да су уставни ентитета у сагласности са Уставом Босне и Херцеговине, дакле и са Дејтонским мировним споразумом, утврдила је висока експертска комисија коју чине најугледнији европски правници данашњице - Венецијанска комисија.

Венецијанска комисија тај посао није радила самовољно. У Дејтону и на касније одржаним мировним конференцијама, Комисија је добила мандат да то уради. Чињеница је да је свој посао завршила темељно, водећи се највишим стандардима уставне праксе и уставног права.

Зашто је онда државно руководство Републике Српске одлучило да не поштује правно утемељен поступак судија Уставног суда Босне и Херцеговине из реда српског народа, као и оцене Венецијанске комисије?

Монструм држава

То руководство је укључено у пројекат којим се на супрот дејтонској Босни и Херцеговини устоличава накардна, права монструм творевина. Странке које учествују у власти, а то су Српска демократска странка, Партија демократског прогреса Младена Иванића и Социјалистичка партија Живка Радишића, ћуте и гласају за све што им се нареди. Исто као што је то раније чинила коалиција „Слога”. Њихова кооперативност са високим представником отишла је далеко испод најниже линије поштовања српских и интереса Републике Српске.

По том пројекту ентитети би имали председништва која би по националном кључу чинили пред-

Српска радикална странка је најпопуларнија политичка партија у Републици Српској

САЧУВАЋЕМО РЕПУБЛИКУ СРПСКУ

ставници бирани из реда сва три народа. Република Српска би добила дводомну скупштину која би била састављена од представничког и дома народа. У дом народа ушао би једанак број представника Срба, Хрвата, муслимана и осталих. Они би имали право вета. Како би то изгледало и функционисало најбоље се види из примера новоформиране уставне комисије Народне скупштине. Та комисија је састављена на исти начин као што би био састављен дом народа. Због тога је сада такво стање, па све када би у Скупштини седела осамдесет и три посланика Српске радикалне странке, не би могли спровести ни један изгласани закон. Чланови уставне комисије из реда само једног народа могу ставити вето на донесени закон и тиме га суспендовати. То је прерасло у политичке уцене којима се вешто користе представници других народа и на шта редовно наседају Владине странке.

Влада би такође била састављена по националном кључу. Тај кључ би био примењиван и у командној структури Војске и полиције. То је посебно неповољно ако се зна да је СФОР у сарадњи са високим представником одузео могућност председнику Републике Српске да обавља дужности врховног команданта. Увођењем националног кључа, српски народ и Република Српска би изгубили могућност да руководе војском. По истом принципу били би конституисани и судови, јавна тужилаштва, друге државне институције, установе и јавна предузећа.

Већ поменути закон, којим се избеглице избацују на улицу био би још ригорозније примењиван. Он се ни данас не поштује од оних који су га донели. Породице избацују на улицу без поштовања њиховог права на нужни смештај. Новине су препуне вести о томе како се негде вратило 2000, негде 1800, а негде 3500 повратника. Нико нас не обавештава где су отишле српске избеглице које су изашле из станова и кућа у које су дошли повратници.

Како, у нашим условима, функционише слична монструм творевина, најбоље се види из примера Федерације Босне и Херцеговине. Замишљена је као антисрпска коалиција. Ни шест година од њеног настанка нису заживеле њене основне функције. Заједничка, хрватско-муслиманска војска Федерације, која би ваљда требало бити задужена за њену одбрану, распала се већ на првом тесту. Уместо да се покаже да су њене националне компоненте јединствени делови војске Федерације, а што би одговарало замислима њених твораца, показало се да су оне војске једног од народа или чак војске неке од странака.

Зашто би српски народ Републику Српску мењао за такво нешто и да ли они који то желе имају његову подршку?

Одбрана Дејтонског мировног споразума

Српска радикална странка Републике Српске је до сада небројено пута доказала да је легалистичка странка. Тако је и у овом случају. Увек ћемо се отворено борити за одбрану и поштовање нашег Устава и наших закона.

Свако ко жели да сачува мир и стабилност на овом подручју дужан је тако радити

Решења каква се сада намећу или нуде српском народу нису ништа ново. Српски представници у предатној Скупштини Босне и Херцеговине нудили су боља и поштенија решења како би се избегао рат и све оно што је он са собом донео. Алија Изетбеговић је то одбио. Трудио се да успостави неограничену власт на територији читаве Босне и Херцеговине и да српски народ произведе у другоразредни. У томе је спречен. Сада, десет година после, када види да је много даље од свог циља него што је то пројектовао, настоји да точак историје врати уназад. У томе му помажу високи представник и неке међународне организације. Координирају његове поступке са активностима својих послушника у Републици Српској. Врше незапамћен терор и притисак на српски народ како би сузбили наш отпор њиховим намерама.

Српска радикална странка Републике Српске због тога сматра да се решења неповољна по Републику Српску и српски народ у целини морају спречити и одбацити. Уверени смо да имамо подршку народа и да је за разлику од нашег, легитимитет садашњих посланика по овом, као и по бројним другим питањима споран.

Због тога тражимо референдум. Референдум на којем ће грађани Републике Српске моћи да дају коначан суд о променама Устава Републике Српске. Само они могу одлучивати о будућности Републике Српске јер они су је градили, све што су имали за Српску су дали. На референдуму би рекли какву Републику Српску хоће.

То је легалан и легитиман, демократски и патриотски пут којим се у складу са Дејтонским мировним споразумом и Уставом Републике Српске чувају и Република Српска и мир на овом подручју.

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

Техничко уређење и прелом:
Владимир Кадић

Издање припремили:
Огњен Тадић и
Огњен Михајловић

Штампа:
„Етикета” - Болеч
тел. 011/ 806-30-28

**Редакција прима пошту
на адресу:**
„Велика Србија”,
Трг победе 3, 11080 Земун

Новине „Велика Србија” уписане су у Регистар средстава јавног информисања под бројем 1104, од 5. јуна 1991. године.